

Odpovědi na námitky proti zmrtvýchvstání Páně

Od počátku se křesťané potýkají s nedůvěrou, když někomu vykládají, že Ježíš vstal z mrtvých. Lidé jsou ochotní ještě přijmout Ježíše jako proroka, někteří souhlasí s jeho učením a myšlenkami, ale přijmout, že je Bůh a že vstal z mrtvých, je nad jejich chápání.

Není se čemu divit, vždyť ani sami apoštolové tomu nemohli uvěřit a bylo potřeba mnoha osobních setkání se zmrtvýchvstalým Kristem, aby přijali tuto skutečnost.

A každá generace se musí s tímto faktem znovu vypořádat. Pomoci k tomu má i dnešní téma.

Jak tedy křesťané obhajují, že Ježíš vstal z mrtvých?

Jediným přímým svědkem, který pamatuje zmrtvýchvstání Páně, je Boží hrob. Možná si řeknete jaký je to svědek, vždyť nemůže mluvit, ale už v evangeliu se píše o apoštolu Janovi, který viděl prázdný hrob, a uvěřil.

Při jednom setkání otec arcibiskup Jan řekl, že dostává dopisy od lidí, kteří navštívili svatou zemi, a když spatřili na vlastní oči místa, kde Ježíš žil, umíral a vstal z mrtvých, jejich víra se obnovila a prohloubila. Píší mu dokonce lidé, kteří byli nevěřící, ale po pouti do Izraele se stali křesťany.

Posvátná místa jsou němými, intenzivními svědky toho, co známe z hlásání apoštolů a z Písma svatého.

Že by si apoštolové zmrtvýchvstání vymysleli a vylhali, vyvrací líčení jejich charakteru

Někteří lidé zde namítají, že posvátná místa, kde žil a umíral Kristus, sice existují, ale jsou to jen kulisy příběhu, který si vymysleli jeho učedníci.

„Církev si všechno vymyslela, aby mohla ovládat lidi.“ Tato myšlenka, jak vystřižená z nějakého komunistického manifestu, mezi lidmi stále žije. A je potřeba na ni odpovědět.

Odpověď se ukrývá v dnešním prvním čtení o tom, že byli apoštolové souzeni, bičováni a měli přísný zákaz o Ježíšově zmrtvýchvstání mluvit.

Evangelium hovoří o učednících jako o ustrašených lidech, kteří dokud nedostali Ducha svatého, byli schovaní na různých místech.

Ježíš je musí vyhledávat a s velikou láskou a trpělivostí uzdravovat z jejich strachu a zmatku.

Idea, že by si tito ustrašení rybáři vymysleli báchorku o zmrtvýchvstání Ježíše a pak s ní provokovali Židy a Římany a riskovali, že také skončí na kříži, je nepředstavitelná. To že nasazovali denně svůj život, aby se rozdělili o radost ze zmrtvýchvstání Ježíše, muselo mít reálný, pravdivý základ.

Autosugesce a halucinace z touhy po milovaném Mistru, jež prý vytvořila přeludy zjevení Krista, neobstojí

Proto někteří připouští, že chování apoštolů je podivné a těžko pochopitelné.

Ale hned to vysvětlují jejich bujarou fantazií či halucinacemi. Kdo ví, co ty ženské u hrobu viděly. A ti apoštolové, zřejmě měli ze smutku přeludy a těm pak uvěřili.

Tyto námitky vyvrací průběh setkání s Kristem.

Je to On, kdo přichází za svými učedníky nečekaně, mnohdy ho hned nepoznají, mluví s nimi, jí před nimi, mohou se ho dotýkat a přítomno je vždy několik svědků.

Těžko si představit, že by přelud snědl rybu a že by bylo možné dotýkat se jeho ran. **Ježíš přichází a mizí, ale jeho oslavené tělo je skutečné. Tak skutečné, že o něm učedníci radostně vyznávají: „Ježíš vstal z mrtvých a my jsme toho svědky.“ A říkají to přesto, že za to sklízějí posměch a pronásledování.**

Fakt vzniku a rozšíření křesťanství v prvních generacích nelze jinak vysvětlit, než pravdivostí faktu zmrtvýchvstání. To byl hlavní bod hlásání evangelia.

Když řešili židovští učenci co se zprávami o zmrtvýchvstání Krista, dospěli k jednoduchému závěru: „Je-li to lež, sama časem zanikne, je-li to pravda, nic ji nezastaví.“

Od zmrtvýchvstání uplynulo 2000 let a na zemi jsou 2 miliardy křesťanů. Křesťanství se stalo nejrozšířenějším náboženstvím. A to je věc hodná zamyšlení.

Když se nás někdo zeptá, proč jsme věřící, asi mu nebudeme vyprávět o prázdném hrobu, o svědectví apoštolů, či o tom kolik, nás je. Svou víru stavíme na tom, co s Ježíšem prožíváme dnes, o tom svědčíme. Ale pro člověka, který Krista nezná, může být povídání o počátcích křesťanství důležitou bránou na cestě k víře.

Mysleme na to a nebojme se vysvětlovat, kde má naše víra ve zmrtvýchvstalého Krista kořeny, a ukazovat, jaké v našem životě přináší plody. Amen.